

lykkes os at faa gennemført denne Lov i indværende Samling med de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag, thi det er min fuldeste Overbevisning, at i saa Fald vil Loven blive hilset med Glæde af de ni Tiendele af vor Fiskerbefolkning, for ikke at sige af hele Fiskerbefolkningen, og jeg kan ikke indse eller tro, at det med god Grund kan fra anden Side gøres gældende, at det er en Lov, som gaar nogens Ret for nær. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte og anbefale det af mig omtalte til Tingets Velvilje.

Formanden (Sofus Høgsbro): Den ærede Ordfører mente, at sidste Punktum i Ændringsforslag Nr. 35 til § 22: „Resten af Paragraffen udgaar“, kunde bortfalde, efter at han havde gjort opmærksom paa, at det var kommet ind ved en Feiltagelse. Det kan jeg dog ikke tilstede. Det er en Realitetsforandring af den Betydning, at den kræver Tingets Samtykke. En anden Sag er det, hvis den ærede Ordfører paa Udvalgets Vegne tager det hele Ændringsforslag tilbage, og ingen i Tinget da ønsker at optage det. I saa Fald kan det bortfalde.

S. Madsen: Naar jeg har stillet Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 29 a, er det sket, fordi jeg er bange for, at dette Forslag vil være hemmende for Rystfiskeriet. Det er nemlig saa, at Rystfiskerne i min Valgkreds, og vel ogsaa videre omkring, særlig have beklaget sig over dette Forbud mod Slandringelse, ja de sige endog ogsaa, at det vil virke i den Grad hemmende, at det saa at sige bliver ensbetydende med, at det var forbudt at fiske i deres aabne Baade med de Redskaber, de i Øjeblikket have. Det forekommer mig dog, at hvis det skal virke saa hemmende, vil det være temmelig haardt mod vore Rystfiskere. Det er selvfølgelig, at de samme Regler, som gælder for Rystfiskerne, ikke kunne gælde for de Fiskere, som fiske med Dæksfartøjer. Fiskere, som fiske paa det aabne Hav med større Fartøjer, kunne selvfølgelig sortere deres Fisk, inden de komme i Land med dem, men det samme er ikke Tilfældet med dem, der fiske i aabne Baade og med Vanddragningsvaad. Derfor har jeg tilladt mig at stille dette Ændringsforslag, som tillader Slandringelse, men paahyder, at den Undermaalsfisk, som er levedygtig, straks skal udsættes i Havet. Man vil altsaa se, at Fiskerne have Lov til at benytte den Undermaalsfisk, der er død, til deres eget Forbrug. Det maa de derimod ikke efter Flertallets For-

slag. Efter det skulle ogsaa disse Fisk smides ud, og det kan jeg ikke gaa med til. Der kan dog ikke være stor Mening i at smide den Fisk ud igen, som allerede er død. Det forekommer mig, at Fiskerne maa have Lov til at beholde den Fisk og spise den selv, naar den ikke er levedygtig, og jeg tror, at Ændringsforslaget udtaler dette tydeligt nok. Naar vi saa tilslige faa ansat en Kontrollør til at paase, at Loven bliver overholdt, tror jeg, vi undgaa, at der sker betydelige Misbrug. Desuden tror jeg heller ikke, at det Fiskeri, der foregaar fra aabne Baade, er af den indgribende Betydning, at det vil ødelægge Daglen af Undermaalsfiskene i samme Grad som det Fiskeri, som foregaar fra Dæksfartøjer og ved Snorbaad. Den ærede Ordfører udtalte, at naar Flertallet var gaaet til saadanne Bestemmelser, var det af Hensyn til en anden Lov, som Udvalget ogsaa har til Behandling, nemlig Loven om en Konvention med Sverige. Af Hensyn til den maatte vi gaa til saadanne Indskrænkninger. Men det forekommer mig, at vi ikke kunne være tjente med at faa en Overenskomst med Sverige, som gør saa store Indskrænkninger i vort eget Fiskeri, og naar vi kunne faa en Overenskomst med Svenskerne, som omfatter det fælles Farvand, Farvandet uden for Soterritoriet, troede jeg, vi kunne have Lov til at lodgive, som vi ville, paa vort eget Søomraade. Det er det, dette Ændringsforslag tager Sigte paa. Jeg mener, at i den anden Lov, som vil fremkomme senere, om en Overenskomst med Sverige, vil der kunne træffes Bestemmelser om, at Dæksfartøjer ikke skulle have Lov til at ilandbringe Undermaalsfisk, men at de skulle kaste dem ud igen, saa snart de ere fangede. Det kunne disse Fiskere gøre, medens de, der ilanddrage, ikke kunne det. Derfor vilde jeg gerne anbefale dette lille Forslag og anmode det ærede Ting om at tage saa meget Hensyn til vore fattige Rystfiskere, at der ikke bliver lagt saa store Hindringer i Vejen for deres Erhvervs Udøvelse, at det saa at sige bliver umuliggjort for dem.

Chr. Rasmussen: Naar jeg i Udvalget er kommen til at indtage et Mindretalsstandpunkt, ville ærede Medlemmer se, at det kun er paa et ganske enkelt Punkt, jeg har fundet Anledning til at stille mig fra Flertallet. Naar jeg kun paa dette Punkt har fundet Anledning til at tage Afstand, er det ikke, fordi jeg mener, at Loven, selv om den vedtages med den af mig foreslaede Ændring, i tilstrækkelig Grad vil værne Fiskernes og Fiskeriets Interesser.